

[Niels Westerby.]

Og så må jeg vel føje til, at det er egentlig ganske interessant at tænke på, at ved debatter som denne plejer oppositionen at foreslå en skarp dagsorden imod regeringen, og så sker der som regel det, at en eller anden fra regeringspartiet eller et andet parti står op og foreslår en afværgedagsorden. Se, det har vi ikke oplevet i dag. Der er ikke foreslået nogen afværgedagsorden fra regeringens side, for den har hr. Poul Hartling skrevet selv. Det står for så vidt i et meget skærende misforhold til, at hr. Poul Hartling svinger med armene og holder vældig lange taler og siger, at det, han ønsker, det er regeringen væk.

Nu må jeg jo sige, at hvis man ønsker et regeringsskifte, er det naturligvis en ærlig sag, men man bør vel nok, når man ønsker en anden regering, fortrinsvis hæfte sig ved den politik, som den nye regering skulle føre, og jeg må sige, at da hr. Poul Hartling holdt sin første ordførertale, lagde jeg meget nøje mærke til, hvad der blev sagt i den, og det, jeg lagde mærke til, var, at der faktisk ikke blev sagt ret meget. Der blev sagt et par ting om, hvad hr. Poul Hartling ikke ville være med til, og et par almindeligheder om, at inflationen skulle bekæmpes, men der blev ikke angivet en politik, der blev ikke angivet nogen midler.

Nu har det ærede medlem hr. Poul Hartling jo ikke været formand ret længe og har ikke haft ret lang tid til at træne, men jeg må ærlig talt sige, at tiden er vel snart inde til, at nu var fremskridt på sin plads. Jeg mener, det er dog et temmelig stift stykke at komme her med fuldstændig almindelige vendinger og sige: og så er der inflationen. Det kan man gøre i en fjernsyns-udsendelse om en skattereform; dér kan man pludselig komme med en bemærkning om, at så er der inflationsbekæmpelsen, og man kan i en avisreklame i søndags-aviserne komme med noget om, at man gerne vil bekæmpe inflationen. Men det må jo dog være sådan i politik, at hvis man vil bekæmpe inflationen, og det bør man selvfølgelig gøre, så må der være et rimeligt forhold mellem mål og midler, ellers er det hele blevet til en uværdig forestilling. Derfor tror jeg nok, jeg vil sige til hr. Poul Hartling, at det var på sin plads, at

han fik midlerne anbragt i forreste række, fik sagt, hvordan han vil bekæmpe inflationen.

Det er i og for sig sørgeligt at måtte konstatere det: hr. Poul Hartling har bragt folketinget i den situation, at man nu stemmer et dagsordensforslag igennem, som er aldeles intetsigende, og så kan vi rejse hjem, og når vi kommer sammen igen til oktober, kan vi begynde, hvor vi slap. Jeg ved ikke, om man kan kalde det et punktum; jeg ved ikke, om man kan kalde det et semikolon; jeg ved ikke, om man kan kalde det et komma, det, der sker, ja, man kan faktisk sige, at det er ingenting. Og det synes jeg alligevel vi skal have lov til at slå fast ved denne lejlighed, fordi det jo meget ofte er blevet sådan i politik, at de store skrig og de store skrål og de mange almindeligheder er det, der giver tonen an, mens det nøgterne, målbevidste, præcise arbejde med anvisning af de midler, der skal anvendes, er noget, der bliver trængt i baggrunden.

Ja, jeg skal ikke forlænge debatten yderligere. Jeg skal bare sige til forsvarsministeren, at når man nu læser i dagbladet Politiken, at forsvarsministeren skriver til nogle medlemmer i det høje ting om, hvordan han kunne tænke sig at forsvaret skulle se ud, så stiller medlemmerne af folketinget sig jo alligevel det spørgsmål: er det rigtigt, det, der står i dagbladet Politiken, eller er det hele en and? Det var derfor, jeg stillede forsvarsministeren det spørgsmål, om vi ikke her i tinget, netop når der har været en sådan indiskretion, kunne få lidt at vide om, hvordan det forsvarspolitiske billede tegnedes sig. Det har forsvarsministeren foreløbig afvist, men netop i lyset af sådanne skrivelser i dagspressen kunne det jo nok have været på sin plads, og jeg håber, at forsvarsministeren snarest vil vende tilbage til det, ikke blot over for de fire partier, som er medlemmer af det forsvarspolitiske udvalg, som indgik forliget i 1960, men også over for de andre partier i det høje ting. Jeg vil gerne i den forbindelse sige, at jeg jo klart har ridset op, hvad der i princippet er vore synspunkter med hensyn til forsvaret, så jeg tror ikke, at forsvarsministeren behøver at nære nogen ængstelse i den retning.